

Blågula drömmar

Publicerad: 20 maj 2016

Författare: Michael Jestin

För de flesta innebär sommaren sol, glass och bad. Visserligen finns dessa mycket närvarande under mina sommarmånader också men precis som under resten av året så handlar sommaren framförallt om idrott, under sommarmånaderna kanske till och med ännu mer. Sommar och sol betyder landslagssäsong i volleyboll och vilken sommar det kan bli.

Är man idrottsintresserad i allmänhet så blir vart fjärde år ett exceptionellt sollöst år och 2016 är ett sådant. Redan 10:e juni är det öppningsmatch i fotbolls-EM och exakt en månad senare är det final. Väntar vi sedan till den 5:e augusti så kommer vi få se OS-facklan bäras in i Rio. Men för mig som fransman så blir det ingen paus där emellan heller då juli är Tour de France-månad och inte heller får man ta det lugnt så här i förväg, sitta fokuserad och plugga inför sina slutexaminationer. Nej, nu är det OS- och EM-kval som gäller.

Morgonen börjar tidigt om man vill följa sista fasen i OS-kvalet i Japan och fortsätter hela eftermiddagen för våra svenska landslags drömmar om ett europamästerskap nästa år. Det är sällan jag tittar på ett svenskt landslag och reagerar på den fysiska kapaciteten i laget. Ska jag vara ärlig så tror jag aldrig jag blivit imponerad av ett svenskt landslags fysik. Visst blir man lite starstruck när man ser den 208 cm långa Marcus Nilsson hoppa upp och anfalla på en bra bit över tre och en halv meter men då

ska man också påminna sig om att det finns en handfull herrspelare som börjar nära sig fyra meter i räckhöjd.

Men när jag i onsdags satt i Sollentuna och tittade på vårt damlandslag så inte bara tappade jag hakan utan den näst intill trillade av. Lazic-tvillingarna, Isabelle Haak och Cecilia Hall har en räckhöjd som verkligen når absolut världsklass. Vårt svenska damlandslag har tagits till nya höjder och vi har några riktiga flygare på plan idag. Jag måste säga att jag aldrig sett något som ser så lätt ut som när Isabelle går upp och fullständigt begraver bollen på tremeterslinjen och hon gör det över blocket. Lika enkelt som på inspike.

Det intressanta med volleyboll är dock att det är så mycket lagsport det bara kan bli och tyvärr är det inte till vårt lilla svenska lands fördel. Färre invånare betyder mindre spelarurval, speciellt för en impopulär idrott, och för att få ihop ett starkt landslag så måste man ha en generation med bra spelare på alla positioner. Vi har nästan alla som behövs men tyvärr ligger vi fortfarande efter på passarpunkten. Ismo Peltola har låtit Anna Harlin och Josephine Tegenfalk få spela ungefär lika mycket, även om Anna nog ses som favorit, men man märker snabbt att de ligger en bit efter våra internationella stjärnor. Det syns först och främst i fysiken då de båda är kortare och hoppar lägre. Men som japanska Takeshita visade oss på OS 2012 så kan man vara under 160 cm lång och fortfarande en av världens bästa passare. Då krävs det dock att man har en spelförståelse, en bollkänsla och en teknik utöver det vanliga och där är tyvärr varken Anna eller Josephine idag. Kanske ska Ismo börja fundera på att locka någon utländsk stjärna till ett snabbt medborgarskapsbyte. Georgien gjorde det med fyra beachvolleyspelare inför OS 2008 och det gav dem en bronsmedalj. Dock måste vi väl säga att det känns lite väl osvenskt. Frågan är då vad som väger tyngst, spel i ett stort mästerskap eller uppehållandet av svensk moral. Jag ska fråga Jimmie nästa gång jag träffar honom.

Matchen mot Danmark har precis slagits igång. Danmark har Sverige redan slagit i två träningsmatcher förra veckan så där tippas jag 3-1-vinst till blågult. Imorgon väntar Luxemburg som jag tror kommer bli ett ännu lättare motstånd. Den stora utmaningen blir mot värdnationen Estland på söndagkväll. Spelar man som man gjorde mot Bosnien och Hercegovina i onsdags så kommer Estland bli för bra för våra damer men kan man skärpa till sig lite så sätter jag mina pengar på svenskorna. Jag tror dock inte det blir något EM 2017 då det är många steg kvar i kvalet även om man tar sig vidare från detta. Men våra högtflygande blågula drömmar kommer leva kvar länge och jag har en känsla av att de 34 åren utan ett europamästerskap som gått idag inte kommer bli till 40.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/blagula-drommar/>